

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA I-A CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1429/2020

DOSAR NR. 1606/97/2020

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 15 SEPTEMBRIE 2020

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:	Filimon Cornelia	- Judecător
	Rista Nicoleta Eugenia	- Asistent judiciar
	Monea Dorotheea Andreea	- Asistent judiciar
	Necula Mirela	- Grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantii **Lăcătușu Cristina Mihaela** și **Stan Adina**, în contradictoriu cu pârâtul **Școala Gimnazială „Ion Gheorghe Duca”**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamantă, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care :

Instanța, verificându-și din oficiu competența, conform dispozițiilor art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă, constată că este legal investită cu soluționarea prezentei cauzei, fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina conform dispozițiilor art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civil, art. 269 Codul muncii și art. 208 și 210 din Legea nr. 62/2011.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana, arată că nu mai are alte cereri și probe de formulat.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat și ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, instanța declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul în dezbateră fondului :

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în conținutul acesteia. Fără cheltuieli de judecată.

T R I B U N A L U L ,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 26.05.2020, sub nr. 1606/97/2020, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantii **Lăcătușu Cristina Mihaela** și **Stan Adina**, a chemat în judecată pe pârâtul **Școala Gimnazială „Ion Gheorghe Duca”**, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la:

I. calculul și plata drepturilor salariale neacordate, respectiv a diferențelor salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale, acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut:

- creșterea salariului de bază cu 25%, efect al obținerii gradației de merit prin concurs) - începând cu data de 01.09.2017, sume ce urmează a fi actualizate în funcție de rata inflației la data plății;

II. plata pe viitor a drepturilor salariale cuvenite reprezentând majorări/creșteri ale salariului de bază, respectiv pe perioada cât îndeplinește condițiile pentru acordarea drepturilor în cauză și a menținerii prevederilor legale care instituie acordarea majorărilor salariale solicitate;

III. plata dobânzii legale penalizatoare pentru sumele menționate la pct. I, ce reprezintă prețul lipsei de folosință a sumei cuvenite, începând cu data nașterii dreptului și până la plata sumei datorate.

În fapt, reclamantul, citând prevederile art. 4, art. 5, art. 7, art. 8 din Anexa nr. I - Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ” - Capitolului I – Subcapitolul II (Reglementări specifice personalului didactic din învățământ) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (modificată și completată) a arătat că, care a intrat în vigoare începând cu data de 01.07.2017, a arătat, în esență, că așa cum rezultă din adeverința emisă de către pârâtul unitate de învățământ, membrii de sindicat reprezentați sunt personal didactic, astfel cum este acesta definit la art. 88 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioară, respectiv personal didactic de predare, personal didactic auxiliar și personal didactic de conducere, de îndrumare și control; că în calitate de personal didactic, în raport de specificul activității desfășurate și de prevederile legale în vigoare, membrii de sindicat reprezentați sunt îndreptățiți să beneficieze de majorarea din petitul acțiunii și că deși textele de lege mai sus invocate prevăd expres faptul că drepturile respective sunt majorări ale salariului de bază, pârâtul, în mod nelegal, nu a procedat la calculul și plata corecte ale acestor drepturi (aspect care rezultă explicit din adeverințele emise de unitatea de învățământ și anexate prezentei cereri de chemare în judecată), practic, nefiind operate ca majorări ale salariului de bază, astfel cum sunt prevăzute expres de Legea nr. 153/2017, ci au urmat regimul sporurilor și indemnizațiilor, fiind calculate de pârât prin raportare la salariul de bază istoric (în plată la data de 31.12.2016), majorat, iar nu la salariul de bază în plată; că o asemenea interpretare este vădit nelegală deoarece drepturile mai sus menționate sunt expres definite de lege ca „majorări” sau „creșteri” ale salariului de bază, iar nu ca sporuri sau indemnizații, că dacă legiuitorul ar fi dorit să le reglementeze ca sporuri sau indemnizații, ar fi făcut-o, așa cum s-a întâmplat în legislația anterioară în materia salarizării personalului din învățământ, precum Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar (aplicabilă în perioada 2011-2016); că în actuala reglementare, niciunul dintre drepturile de mai sus nu mai este definit ca indemnizație sau spor, toate fiind majorări/creșteri ale salariului de bază, că sintagma „salariu de bază” are în vedere, în accepțiunea Legii-cadru nr. 153/2017, salariul de bază în plată, calculat conform dispozițiilor actului normativ în cauză, ținând cont atât de salariile de bază din anexele la Legea-cadru, de textele speciale privind aplicarea Legii [respectiv art. 38 alin. (1), (2) lit. d) și alin. (4¹) – texte derogatorii aplicabile personalului din învățământ], cât și de dispozițiile tranzitorii ale acesteia [art. 39 alin.(6) – text derogatoriu, aplicabil exclusiv personalului din învățământ], referitoare la cum se ajunge la respectivele salarii de bază, prin creșteri anuale succesive aplicate salariilor anterioare; că inclusiv Ministerul Muncii și Justiției Sociale a precizat expres că drepturile reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017 ca majorări/creșteri ale salariului de bază trebuie calculate prin raportare la salariul de bază în plată, că în documentul intitulat „Clarificări privind aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în anul 2019” – postat pe site-ul instituției în cauză – la pct. 2 se precizează: „Cum se acordă în anul 2019 majorările salariului de bază prevăzute în Legea-cadru”, răspunsul fiind următorul: „Majorarea salariului de bază se va aplica asupra salariului de bază stabilit pentru luna ianuarie 2019, care este compus din salariul de bază aferent lunii decembrie 2018 și ¼ din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018.”

Reclamantul a mai susținut că, spre deosebire de drepturile instituite ca majorări salariale, la pct. 6 din aceleași clarificări, regăsim: „cum va fi determinat cuantumul sporurilor în anul 2019”, răspunsul fiind: „în anul 2019, sporurile prevăzute de lege se acordă personalului care beneficia de acestea în luna decembrie 2018, cel mult la nivelul cuantumului acordat la acea dată, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”; că în același sens, se menționează expres și în adresa MMJS nr. 343/DM/28.02.2019, astfel: „prevederile art. 4,

art. 7 și ale art. 8 de la Pct. B «Reglementări specifice personalului didactic din învățământ» din Anexa nr. I la Legea-cadru stipulează faptul că, personalul didactic din învățământul special, cel care asigură predarea simultană și cel care îndeplinește funcția de diriginte, învățător, beneficiază de o majorare a salariului de bază și, ca atare, nu intră sub incidența art. 34 alin. (2)” – (cu referire la art. 34 alin. (2) din O.U.G. nr. 114/2018, care a dispus plafonarea sporurilor și indemnizațiilor la nivelul anului 2018 – n.a.), că mutatis mutandis, raționamentul Ministerului Muncii este valabil și în anii anteriori, respectiv în anul 2018 și în intervalul 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017) – 31.12.2017, neexistând nicio prevedere legală contrară; că nu trebuie ignorat nici principiul constituțional consacrat la art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, că, în considerarea acestui principiu, pentru eliminarea oricăror tendințe de reglementare a unor drepturi pur formale, acordarea majorărilor/creșterilor salariale solicitate se impune, prin prisma celor invocate anterior, pentru ca dreptul personalului didactic, reglementat de lege, să nu devină doar o obligație lipsită de conținut, că, în concluzie, de la data de 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice) trebuiau majorate cu procentele prevăzute expres de lege salariile de bază ale întregului personal didactic din învățământul preuniversitar care: desfășoară activitate de control financiar preventiv (cu 10%); desfășoară activitate în învățământul special (cu 15%); au gradație de merit (cu 25%); desfășoară activitate în regim simultan (cu 7%, 10%, 15% și 20%); au calitatea de diriginte, învățător, educatoare, institutor, profesor pentru învățământul primar, profesor pentru învățământul preșcolar (cu 10%).

Reclamantul solicită instanței să observe că membrii de sindicat îndeplinesc condițiile pentru calculul și plata corecte ale drepturilor mai sus menționate, aspecte care rezultă din adeverințele emise de unitatea de învățământ pârâtă, anexată prezentei, că există deja practică judiciară favorabilă în materie, astfel încât personalul didactic din județul Mehedinți beneficiind deja de calculul corect al majorărilor/creșterilor salariale reprezentând dirigenție și gradație de merit (pe cale de consecință și învățământ special și predare simultană (prin raportare la salariul de bază în plată, nu la salariul „istoric”), iar a nu acorda aceleași drepturi membrilor săi de sindicat reprezentați în prezenta cauză înseamnă a-i plasa, în mod nejustificat, într-o situație de inferioritate față de salariați încadrați în funcții similare din sistemul național de învățământ, ceea ce echivalează cu discriminarea lor.

Totodată, reclamantul a susținut că aceleași considerente detaliate mai sus își păstrează valabilitatea și după data pronunțării sentinței, ținând cont de situația de fapt și pentru a nu fi nevoie de declanșarea periodică a unor litigii cu același obiect; că, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul datorează și dobânda legală penalizatoare pentru majorările salariului de bază, convenite și neachitate, reprezentând lipsa folosinței drepturilor convenite; că față de dispozițiile art. 278 alin. (1) din Codul muncii republicat, în speță sunt aplicabile prevederile art. 1530, art. 1531 alin. (1), (2), (3), art. 1535 alin. (1) din Noul Cod civil – Legea nr. 287/2009, republicată.

Reclamantul a mai invocat incidența dispozițiilor art. 2 din O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar și a arătat că daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă deoarece obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă; că în același sens sunt și deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 7/27.04.2015 și nr. 21/22.06.2015 (pronunțate în recursuri în interesul legii), instanța supremă statuând obligativitatea plății dobânzii penalizatoare, iar prin Decizia nr. 2/17.02.2014 (dosar nr. 21/2013), a statuat: „în aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din anul 1864, respectiv art. 1531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, pot fi acordate daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar (...)”.

decizie obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă, astfel că acordarea dobânzii legale penalizatoare se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, creditorii (membrii de sindicat beneficiari ai majorărilor/creșterilor salariale) fiind privați de folosirea sumelor de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective, că daunele-interese moratorii (dobânda legală) reprezintă o sancțiune pentru întârzierea la plată a unor obligații, dispuse, în cazul de față, de lege, în sarcina angajatorului.

În drept, reclamantul a invocat art. 148 și urm., art.194 din Noul Cod de Procedură Civilă, art. 268 alin. (1), art. 278 alin. (1) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioară, art. 28 din Legea dialogului social nr. 62/2011, art. 15 din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 4, art. 5, art. 7, art. 8 din Anexa nr. 1, Capitolul I, Subcapitolul B la Legea-cadru nr. 153/2017, art. 88 alin. (1) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (5) din Constituția României, art. 2, art. 3 din O.G. nr. 13/2011, art. 1530, art. 1531, art. 1535 din Noul Cod civil.

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, conform art. 270 Codul Muncii.

Pârâtul, legal citat, nu a formulat întâmpinare și nu a propus probe în apărare.

Reclamantul a depus, în copie, împuternicire, adeverințe emise de unitatea de învățământ, extras clarificări privind aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în anul 2019, practică judiciară.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanții sunt încadrați la unitatea de învățământ pârâtă pe funcția de profesor, respectiv director adjunct, așa cum rezultă din adeverințele emise de unitatea de învățământ. Din aceleași adeverințe rezultă că, începând cu data de 01.09.2017, ca urmare a obținerii gradăției de merit, au beneficiat de o creștere cu 25%, prin raportare la salariul de bază din luna decembrie 2016, conform Anexei nr. I, Capitolul I - Subcapitolul II B din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Prin prezenta acțiune reclamanții pretinde plata majorărilor/creșterilor salariale de mai sus calculate la nivelul salariului de bază aflat în plată și nu la nivelul salariului de bază din luna decembrie 2016.

Instanța constată că acțiunea reclamanților este întemeiată și va fi admisă pentru considerentele ce urmează.

Pentru început, instanța reține că Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează salarizarea personalului bugetar începând cu data de 01.07.2017, că în anexele I-IX la lege sunt prevăzute dispoziții de salarizare cu privire la fiecare familie ocupațională de funcții bugetare, iar în Anexa I ("Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ") Capitolul I lit. B sunt prevăzute reglementări specifice personalului didactic din învățământ.

Conform art. 5 alin. (1) din Anexa I Capitolul I lit. B din același act normativ "(1) Personalul didactic din învățământ, inclusiv personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare, beneficiază de gradăție de merit, acordată prin concurs. Această gradăție se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul inspectoratului școlar, bibliotecilor centrale universitare, respectiv al instituției de nivel superior și reprezintă o creștere cu 25% a salariului de bază deținut. Gradăția de merit se atribuie pe o perioadă de 5 ani."

În vederea punerii în aplicare a acestor articole, pârâtul a acordat reclamanților majorarea prevăzută de lege, prin aplicarea ei asupra nivelului salariului de bază din luna decembrie 2016, așa cum a recunoscut chiar în adeverința emisă de acesta.

În acest context, instanța constată că potrivit art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 "în înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradăției, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX; (...)"

Așadar, potrivit actului normativ în litigiu, prin noțiunea de “salariu de bază” se înțelege suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, fără nici o altă diferențiere sau trimitere la vreun alt act normativ.

Prin urmare, conform principiului de interpretare a actelor normative “*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*”, este evident că majorarea în litigiu nu se poate calcula la nivelul altui salariu de bază decât cel în plată la momentul acordării majorării, independent de alte majorări sau alte dispoziții normative.

Cum în litigiile de muncă sarcina probei revine angajatorului, potrivit art. 272 coroborat cu art. 168 din Codul muncii, iar pârâtul nu a făcut dovada plății majorării de salariu către reclamanti, conform prevederilor legale, și față de faptul că pârâtul nu a formulat întâmpinare în cauză și nu a depus acte în apărare, ci, mai mult, prin adevărul emisă și depusă la dosar, a recunoscut că plata drepturilor salariale nu s-a făcut la salariul de bază în plată, ci prin raportare la salariul de bază din luna decembrie 2016, instanța va admite primul capăt de cerere și va obliga pe pârât la calculul și plata către reclamanti a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut.

De asemenea, pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit ca urmare a devalorizării monedei naționale, instanța va dispune actualizarea drepturilor salariale acordate cu rata indicelui de inflație la data plății, conform art. 166 alin. (4) Codul muncii.

Totodată, conform art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011 „*dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare*”, astfel că pentru acoperirea prejudiciului rezultat din lipsa de folosință a drepturilor salariale de către reclamant, pârâtul va fi obligat și la plata dobânzilor legale penalizatoare aferente, începând cu data nașterii drepturilor și până la data plății acestora.

Pentru considerentele de mai sus, pârâtul va fi obligat și la plata în continuare a drepturilor salariale cuvenite reprezentând majorare/creștere a salariului de bază, respectiv pe perioada îndeplinirii condițiilor pentru acordarea majorărilor salariale și a menținerii prevederilor legale care instituie acordarea majorărilor/creșterilor salariale acordate, dar pentru o perioadă nu mai mare de 5 ani de la data atribuirii gradației de merit fiecărui reclamant.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, instanța va admite acțiunea reclamantului, în limita celor sus menționate.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

***Pentru aceste motive,
În numele legii,***

HOTĂRĂȘTE :

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în mun. Deva, str. Gheorghe Barițiu, nr. 2, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantii **Lăcătușu Cristina Mihaela și Stan Adina**, în contradictoriu cu pârâtul **Școala Gimnazială „Ion Gheorghe Duca”**, cu sediul în mun. Petroșani, str. Șt.O. Iosif, nr. 4, jud. Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către fiecare reclamant a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut, respectiv creșterea salariului de bază cu 25% pentru obținerea gradației de merit, începând cu data de 01.09.2017, actualizate cu rata inflației la data plății.

Obligă pe pârât la plata, în favoarea reclamantilor, a dobânzii legale penalizatoare ce se va calcula asupra drepturilor salariale de mai sus, începând cu data nașterii drepturilor și până la data plății acestora.

Obligă pe pârât să plătească reclamantilor și pentru viitor drepturile salariale cuvenite reprezentând creșterea salariului de bază cu 25% pentru obținerea gradației de merit, respectiv pe

perioada cât îndeplinesc condițiile pentru acordarea drepturilor în cauză și a menținerii prevederilor legale care instituie majorarea salarială solicitată, pentru o perioadă de maxim 5 ani de la data atribuirii gradăției de merit.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare. Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, azi, 15 septembrie 2020.

***Președinte,
Filimon Cornelia***

***Asistent judiciar
Rista Nicoleta Eugenia***

***Asistent judiciar
Monea Dorothea Andreea***

***Grefier
Necula Mirela***

4 ex.
Jud.F.C. /Gref.N.M.
13.10..2020